

Nuvelli

Avril 2017 Huhtikuu



HRSK 60v - erikoisnumero
Numéro spécial 60 ans du LFF

Tässä numerossa - Dans ce numéro

Table des matières - sisällysluettelo	2
Pääkirjoitus	3
Johto twiittaa — erotatko muokatun aidoista?	4
Koulumuistokysely käytävällä	6
Histoires surprenantes à l'école	8
Agneta Trux: Mon livre préféré	13
Quiz sur les expressions imagées	14
Koulumuistoja luokalta 5B	16
Minä ja ranska	18
Mona Chouk - Tunisie	20
L'écriture	21
HRSK vuonna 2077	22
Päivä HRSK:ssa vuonna 2077	24
Parhaimmat koulumuistoni	25
Yhdeksäsluokkalaisten arvonimipalsta	26
Korraviikko	28
Parhaimmat koulumuistomme	29
9A och 9C har analyserat de gamla fotona	30
- Arvaa kuka?	34

Nuveli—Gazette du Lycée franco-finlandais

Toimitus - Rédaction

Djamal Amalou

Johanna Kumenius

Kuvat - photos

Marleena Linnakoski

Painos— Tirage

Huhtikuu/ Avril 2017

Pääkirjoitus

Muutosten tuulissa, rehtorin vaihtuessa ja uuden opetussuunnitelman astuessa voimaan, on aika miettiä, mikä koulussamme on tärkeää.

Yksi koulumme eduista on vahva yhtenäisyys. Osa oppilaista saapuu kouluun jo viisivuotiaana ja jatkaa koulutietään samassa rakennuksessa jopa läpi lukion. Kaikki oppilaat työskentelevät samassa ympäristössä, mikä mahdollistaa yhteistyön eri-ikäisten kanssa ja vahvistaa yhteishenkeä. Myös tutut opettajat ovat tukemassa oppimista; voit törmätä alakoulun lempiopettajaasi käytävällä vielä lukiossakin.

Kansainvälisyys on koulumme voimavara. Opimme kielten lisäksi myös kulttuureja monipuolisessa oppimisympäristössä, jossa eri lähtökohdista saapuneet oppilaat ja opettajat yhdistää ranskan kieli. Koulumme on kokonaan kaksikielinen käytäväopasteista aamun-avauksiin. Se mahdollistaa oppilaillemme opiskelun aidosti ranskalaisessa ympäristössä, joka luo puitteet kokonaisvaltaiselle kielen- ja kulttuurintuntemukselle.

Juhlavuoden kunniaksi koulumme vanha lehti, Nuvelli, on herätetty henkiin uuden rehtorimme Kari Kivisen ideasta. Oppilaat ovat itse saaneet ideoida ja kirjoittaa juttuja, jotka ovat tämän lehden ansioita kaikkien luettavissa. Aiheiden kirjo on laaja; jutut vaihtelevat humoristisista päättelytehtävistä opettajien haastatteluihin.

Toivottavasti nautitte uudesta Nuvellista. Hyvää kesän odotusta kaikille!

Elsa, Selina, Elina ja Alisa 9B

Johto twiittaa — erotatko muokatun aidoista?

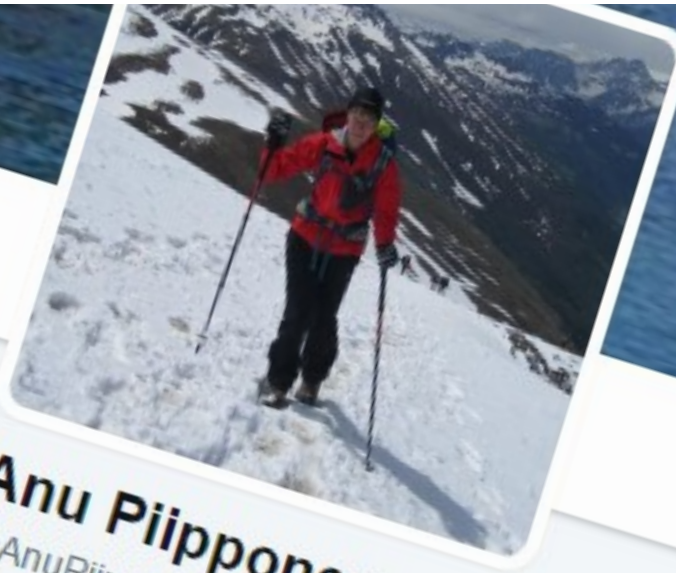




Kari Kivinen
@Kari_Kivinen

Seuraa

Tarvitsemme kouluumme enemmän pitkän matikan lukijoita. Haluaisin myös abien menestyvän hyvin kirjoituksissaan. Tämän vastustajat tai epäonnistujat eivät ole tervetulleita lukioomme.



Anu Piipponen
@AnuPiipponen

Mottoni: Ihminen on luotu liikkumaan.
Varsinkin korkealla ja kauniissa maisemissa :)

📅 Liittynyt syyskuu 2014

Koulumuistokysely käytävällä

Kysyimme samat kysymykset eri-ikäisiltä ihmisiltä, joita tapasimme käytävällä

- 1. Mitä koulua kävit, minä vuonna?*
- 2. Millainen on/oli normaali koulupäiväsi?*
- 3. Mikä oli sinun hauskin tai mieleen jäävin koulumuistosi ja millä luokalla olit?*
- 4. Miksi se on niin tärkeä sinulle ja mistä muistat sen niin hyvin?*

1. Minä olen Pirkko. Kävin Munkkiniemen kansakoulua vuonna 1947-1950. Hyppäsin yli kansakoulun neljännen luokan eli viimeisen luokan. Sitten kävin Munkkiniemen yhteiskoulua vuosina 1950-1958.
2. Aamulla heräsin usein reippaasti ja lähdin kahdeksaksi kouluun. Ruokailu kesti 30 minuuttia. Kansakoulussa söin ruokalassa, sillä ruoka oli ilmaista. Oppikoulussa söin kotona, sillä ruoka oli maksullista. Koulun jälkeen minä olin kavereiden kanssa, harrastin tennistä ja kävin pianotunneilla. Kavereiden kesken me tykättiin käydä elokuvissa.
3. Kansakoulun aikana Sointu oli minun paras ystäväni. Hän oli minua vuotta vanhempi. Siihen aikaan oli iltavuoroja, eikä me oltu ikinä samaan aikaan koulussa, sillä kun Sointu oli koulussa päivällä, niin minä olin illalla. Sointu pyrki oppikouluun neljännellä, ja minäkin halusin oppikouluun. Halusin päästä samalle luokalle kuin hän. Me pääsimme molemmat. Ensimmäisenä koulupäivänä meille ilmoitettiin, kuka menee A-luokalle ja kuka B-luokalle. Me jouduttiin eri luokille. Minä pyysin rehtorilta, voisinko vaihtaa samalle luokalle kuin Sointu, mutten voinut. Puolen vuoden ajan minä tulin itkien kotiin, sillä silloinkin oli iltavuorot emmekä me nähneet koulussa Soinnun kanssa. Onneksi minä sain uuden ystävän, Maijan. Hän on edelleenkin minun hyvä ystäväni.

Kun olin kahdeksannella luokalla, joku keksi, että kun opettaja selitti edessä jotain tylsää juttua, niin ruvetaan mumisemaan suut kiinni. Kaikki alkoivat mumista. Siitä tuli kamala ja ärsyttävä ääni ja opettaja suuttui, muttei se voinut ketään rankaista, kun ei kukaan puhunut.

Kerran olin latinan tunnilla. Se oli lukiossa. Me keksittiin, että mennään luokan verhojen taakse piiloon. Opettaja tuli, ja ihmetteli, missä kaikki ovat ja eikö se tunti olekaan täällä. Kaikki kuitenkin meni pilalle, kun joku alkoi kikattaa.

4. Muistan tapahtumat, koska en päässyt samalle luokalle Soinnun kanssa ja koska me olimme mielestäni niin ilkeitä opettajille.

1. Olen Bella. Käyn Helsingin ranskalais-suomalaisista koulua.
2. Kouluni alkaa usein kahdeksalta, käyn tunneilla. Yhdeltätoista on lounas. Kouluni loppuu normaalisti kolmelta, koulun jälkeen menen kotiin, lähdän treeneihin tai käyn kavereilla. Sellainen on seiskaluokkalaisten koulupäivä.
3. Koulumuistoni.. no kerran, kun olin nelosluokalla, lähdimme Ranskan-matkalle. Siellä menimme Dune du Pilat'lle. Lähdimme juoksemaan Fannyn kanssa toiselle puolelle dyyniä, vaikka ei olisi saanut. Koko luokka tuli ja otimme kuvia.

Toinen kiva muisto oli, kun löysin nelosluokalla sinisen permanenttitussin koulun pihalta, ja piirsin sillä hanskoihini. Menimme sisälle ja pyyhkäisimme naamaani. Ystäväni kertoi, että minulla oli ihan sininen naama: permanenttitussin sininen väki oli jäänyt naamaani. Koulun jälkeen yritin pestä tussia pois, mutten onnistunut. Väri lähti kokonaan vasta neljän päivän päästä.

4. Muistan permanenttitussin, sillä kaverini otti minusta kuvia ja äitini ei ollut kamalan iloinen. Ranskan-matkasta jäi paljon mieleen, sillä se oli ainutlaatuinen kokemus.

1. Olen Matti ja olen käynyt Etelä-Kaarelan koulua vuosina 1987-1993.
2. Heräsin aina niin myöhään kuin mahdollista. Äiti yritti herättää aina monta kertaa. Koulu oli aika lähellä: kesällä pyöräilin ja talvella kävelin kouluun. Saavuinkin kouluun ja olin oppitunneilla. Söin koulussa, siellä oli aika hyvää ruokaa. Välillä kävin kuitenkin lähikaupassa kavereiden kanssa, sillä ruokala oli aika pieni ja siellä oli paljon väkeä enkä aina jaksanut jonottaa. Iltapäivällä oli vielä tunteja. Koko vuoden oli sama lukujärjestys ja välitunneilla piti mennä ulos. Kävin soittotunneilla kaksi kertaa viikossa.
3. Hauska muisto oli, kun kahdeksannella luokalla kuvituksen tunnilla opettaja lähti jonkin kesken tunnin. Me keksittiin, että liimattaisiin mustaa lankaa ikkunaan, jotta se näyttäisi särkyneeltä. Liimapuikoilla (joita oli opettajan pöydällä) me liimattiin mustia lankoja ikkunaan. Se näytti siltä, että lasi olisi mennyt rikki.
4. Muista tämän tapahtuman, koska tämä oli yksi ainoista kerroista, kun keppostelin. Olin aika kiltti poika koulussa. Muistan hyvin, kuinka opettaja torui ja sanoi, ettei voisi jättää meitä hetkeksikään yksin, mutta kun hän tajusi, ettei lasi ollut oikeasti rikki, hän leppyi.

Fanny ja Bella 7C

Histoires surprenantes à l'école

C'est une nouvelle journée d'école !

Aujourd'hui, on a arts plastiques mais notre maîtresse est absente.

La veille, notre maîtresse nous avait dit que nous allions avoir pour une ouverture.

Mais la remplaçante nous dit qu'on a le choix entre dessiner ou aller à l'ouverture.

C'est rare qu'une maîtresse dise qu'on peut louper l'ouverture.

Moi j'adore dessiner ! C'est la meilleure chose sur terre.

Moi et ma meilleure amie voulons dessiner dans la classe. Mais, nous sommes les seules ...

Moi et mon amie sommes très excitées : c'est la première fois que l'on se retrouve toutes seules dans la classe !!

Je dis à mon amie que je vais dessiner une fusée... mais la fusée ressemble plus à un poisson.

Après l'ouverture, notre classe revient et la remplaçante nous demande ce que nous avons dessiné et si on veut montrer nos dessins à la classe.

Mon amie ne veut pas... mais moi, je veux !

Je montre donc ma fusée et un garçon dit qu'on dirait un poisson. Toute la classe rigole.

Et c'est une journée rare et unique pour moi.



Je m'appelle Lili.

Mon école est à Lyon. Ma maîtresse s'appelle Soue. Dans mon école il faut mettre des vêtements identiques.

Dans notre école on fait chaque matin de la gymnastique.

J'aime la gymnastique parce qu'on bouge beaucoup.

J'aime mes amis.

Après l'école, je rentre à la maison.





- **Grand-mère est-ce que tu peux raconter ton histoire de sport à l'école?**

- Bien sûr ! Le 14 avril 1964, à l'école il y a eu un concours d'athlétisme.

Moi et ma copine préférée, on a participé à la course du 100m.

Ma copine devait courir en premier mais sa chaussure avait disparu !

Mais, ce n'était pas grave parce que elle voulait tellement gagner qu'elle a continué.

Mais dommage ! Un garçon qui s'appelait Philippe...

-Mais grand- mère ! Mon grand-père s'appelle aussi Philippe !

Est-ce que c'est le même Philippe qui est dans l'histoire ?

-Oui, mon chéri. Moi et Marie, ma copine préférée, on a gagné deux médailles pendant le concours. On a gagné la course du 200m et le saut en longueur.

- Est-ce que tu peux me montrer les médailles?

- Oui, bien sûr. Je peux aussi te montrer la photo qu'on a pris après le concours.

- Voilà, moi, je suis la quatrième à droite et Marie c'est la troisième à gauche, Philippe c'est le premier à droite. Et après tout ça, Marie a retrouvé sa chaussure.

Rosa et Sere, 5B

Anne-Marie

Pierre était un petit écolier de 12 ans. Il aimait l'école, mais pas les maths. Il était assis à côté de son ami qui, lui, aimait les maths. Devant Pierre, il y avait des fleurs et Pierre aimait les regarder pendant les cours de maths.

Un jour, Pierre regardait la plante comme d'habitude. Sur la feuille d'une fleur, Pierre remarqua une petite fillette assise et fut très surpris.

Il chuchota à la petite fille :

-Bonjour petite fille. Je m'appelle Pierre.

-Bonjour Pierre. Je suis Anne-Marie.

- Quel joli nom !

- Et la fille partit

Le lendemain, Pierre et Romain s'assirent à leur place.

- Allez les enfants ! Maintenant le test de math ! dit la maitresse de Pierre et Romain.-

Oh non ! J'ai oublié de réviser ! cria Pierre

Soudain, la petite Anne-Marie apparut.

- Ann-Marie, c'est toi ?

La maitresse donna le test de quatre pages.

-Pierre, je connais toutes les réponses. Je t'aiderai.

-3 fois sept ?

-21.

-100 divisé par 2 ?

-50 !

- Merci Anne-Marie ! et le dernier... 1 fois 1 ??????

- Un, Pierre, UN !

La maitresse se retourna.

-Pierre, à qui parles-tu ?

- A personne...

Et Pierre fit un clin d'œil à Anne-Marie.





La sortie scolaire

La classe va aller au musée, mais ils parlent et font les clowns.

Je n'aime pas ces enfants.

- Calmez- vous! Vous voulez aller au musée ou est-ce que vous voulez repartir à l'école! hurlais-je.

Les enfants se calment, mais cela a pris moins de trois minutes avant qu'ils ne recommencent à faire les clowns.

- Madame Canard, quand est-ce qu'on va partir? a demandé la petite Camille.

- Oui ! C'est nul! Les autres classes sont déjà parties! râle Lucas.

- On partira quand vous serez calmes.

Shh! chuchote les enfants.

Enfin c'est silencieux.

Nous partons au musée en bus. Cela a pris moins de trente minutes.

Les enfants courent, regardent les œuvres et moi je vais à la cafétéria du musée.

Je bois mon café délicieux quand les enfants accourent vers moi.

-Madame Canard, on a fait un dessin pour toi, dit Flavie.

Sur le dessin, il y a moi avec la classe dans le musée et il y a un soleil qui brille.

J'adore ces enfants !

Alina et Sofia 5B



Le cours d'arts plastiques

Un mardi, en cours d'arts plastiques, les enfants devaient faire une peinture à trois. La peinture devait être un paysage. Petteri, Emma et Jaakko étaient un groupe.

“Qu'est-ce qu'on va peindre ?” a demandé Emma.

Après avoir choisi ce qu'ils allaient faire et avoir presque fini, un pot de peinture noir est tombé sur leur travail !

“Allez les enfants, le cours est fini ! Venez mettre les paysages sur le tableau.” a dit le professeur.

“OH, NON !!! a crié Petteri. Qu'est-ce qu'on fait maintenant ?

Le professeur est venu et a demandé :

“Pourquoi tu cries, Petteri ?”

Jaakko lui a expliqué ce qui venait de se passer. Le professeur leur a dit que ce n'était pas grave et qu'ils pourraient faire une nouvelle peinture la semaine suivante.

“MERCII !!!” les trois enfants ont dit en même temps.

Concours AMOPA

« Défense et Illustration de la langue française » 2016

Catégorie : Établissement de l'étranger

Copie d'Agneta Trux, 2e prix

Mon livre préféré s'appelle « Le voleur de foudre » écrit par Rick Riordan.

Dans ce livre, un garçon de 12 ans apprend l'identité de son père. Il est un dieu de l'Olympe. Ce livre est important pour moi car c'est une histoire pleine d'action, d'humour et bien sûr d'amour. Percy Jackson, notre héros, en découvrant l'identité de son père, découvre aussi ce qu'il est vraiment : un sang-mêlé.

Dans un sens je m'identifie beaucoup à lui. C'est quelqu'un qui n'a jamais connu son père. C'est quelqu'un qui se pose beaucoup de questions.

L'auteur a fait un mélange entre notre monde actuel et le monde de la mythologie grecque, ce qui est parfait pour quelqu'un qui adore l'histoire et les créatures mythologiques. Quelqu'un comme moi.

Les livres qui font rêver, pleurer, sourire et même aimer sont précieux. Sans eux la vie serait plutôt ennuyeuse. Grâce à eux nous pouvons entrer dans un monde de magie et, avec un peu d'imagination, s'envoler vers les nuages et s'asseoir à côté de Zeus.



Quiz sur les expressions imagées

Voici des expressions imagées que les professeurs utilisent pour parler de leurs élèves.

Associe l'expression imagée avec sa signification.

Exemple :

Les élèves se tiennent à carreaux depuis que je leur ai passé un savon.

SE TENIR
À CARREAUX



Exemple :

Les élèves croient tout ce qu'on leur dit, même quand on leur raconte des salades !

RACONTER
DES SALADES



Exemple :

Les élèves en font tout un fromage quand ils ont un test.

EN FAIRE
UN FROMAGE



Exemple :

Les élèves étaient pénibles, ils me cassent les pieds.

Exemple :

Celui-là, il a un poil dans la main long « comme ça », il ne fait jamais rien.

CASSER LES PIEDS
DE QUELQU'UN



Exemple :

Cet élève pense qu'il est le meilleur, il a vraiment le melon.

AVOIR UN POIL
DANS LA MAIN



Exemple :

Quel rêveur, il a la tête dans les nuages.

AVOIR LE MELON



AVOIR LA TÊTE
DANS LES NUAGES



Définitions :

- Grossir démesurément l'importance d'un fait
- Etre sur ses gardes
- Etre très paresseux
- Raconter des histoires, des mensonges
- Etre distrait; se perdre dans des rêveries confuses
- Ennuyer, importuner quelqu'un
- Etre gonflé d'orgueil, de prétention (avoir la grosse tête)

Koulumuistoja luokalta 5B

Ensimmäinen muistoni

Näiden seitsemän vuoden aikana tässä koulussa olen saanut kerätä ystäviä, mutta ennen kaikkea paljon muistoja. Jokainen muisto on tärkeä ja haluaisin säilyttää jokaisen niistä loppuun asti. Hyvät ja huonot, iloiset ja surulliset. Voisin kertoa niistä ikuisuuksiin asti, mutta taidan valita kuitenkin vain yhden niistä. Sen, mistä kaikki alkoi:

Muistan, kuinka nousin autosta. Kävelin äidin vierellä leikkikoulun pihaan. Nimet luettiin. Minä olin toisessa ryhmässä. Ensimmäiset havainnot: saman ikäisiä tyttöjä ja poikia, hiukan lihava opettaja, joka esitteli itsensä Brunoksi. Heti ensimmäisenä mieleen tulee se pieni lappu appelsiinien kyljessä. Yhdessä niistä lukee Brûno tai jotakin sellaista. Luokassa oli toinenkin opettaja: Riitta. Vuoden varrella luokkaan kertyy kaikenlaisia kuvia ja askarteluita.

Tämä oli kieltämättä paras ja vanhin muistoni tästä koulusta.

Milla Maaranen

Oppilas

Siskoni oli jo koulussa. Sain tulla katsomaan koulua missä hän opiskeli.

Kuljeskelin käytävällä välituntikellon soitua. Silloin pitkä miesopettaja harppoi viereisestä luokasta luokseni.

- Olet myöhässä! opettaja tiuskaisi.

– Missä olet viipynyt, opettaja tivasi ja alkoi vetää minua luokkaa kohti.

Olin niin hämmentynyt ja peloissani, etten pystynyt vastaamaan.

Luokassa selvisi, että minä en ollut se oppilas, jota sijainen oli etsinyt. Etsitty oppilas löytyi vessasta.

Alina Delcos

Erikoisin koulumuistoni

Eräänä päivänä, kun menin ykköselle, tapahtui jotain erikoista. Pääsin ekaa kertaa isolle koulupihalle isojen kanssa. Ja siellä oli pienemmät korikorit. Innostuin pelaamaan kahden pallon tiputusta. Leikimme myös polea ja rofea. Mutta se ei ollut kauhean kivaa, koska aina tuli riita siitä, että ei päässyt rofeksi. Mutta joskus se oli kivaa, kun ei tullut riitaa.

Pol Savolainen

Jännittävin koulumuistoni

Minun jännittävin koulumuistoni on, kun menimme luokan kanssa Ranskaan. Kaupunki / kylä, johon menimme, oli nimeltään Montech.

Matka alkoi Helsingin lentokentältä. Kone, jolla lensimme, oli todella pieni. Se oli Lufthansan kone. Minulla oli vielä silloin pieni lentopelko, joten turbulenssi ai ainakaan auttanut. Kun olimme maissa, huoahdin ja tajusin, että ei se lentäminen ollutkaan niin pelottavaa, ja samalla pääsin lentopelostani. Pääsin takaisintulomatalla nauttimaan lentämisestä.

Rasmus Svartström

Ranskaan

Viime vuonna kävimme luokkani kanssa Ranskassa. Se oli aivan mahtavaa! Kun olimme saapuneet Ranskaan, meitä odottelivat meidän vaihtopilaat. Meidän piti itse tunnistaa kuvan perusteella ja löytää vaihtopilaamme. Se oli jännittävää. Onneksi löysin omani heti! Sieltä me lähdimme suoraan heidän koteihinsa. Minua jännitti, mutta onneksi vaihtopilaani oli IHANA! Ja niin me vietimme heidän kanssaan viikon.

Sofia Chorfi

Minä ja ranska

Kun olin pieni, silloin kun kävin päiväkodissa, paras kaverini oli Thea. Thean äiti oli ranskalainen. Kävin heillä usein ja Thean äiti opetti minulle aina vähän ranskaa. Kun meidän piti lähteä pois päiväkodista, Thea tietysti tuli tähän kouluun. En halunnut mennä suomalaiseseen kouluun, vaan samaan kouluun kuin Thea. Vanhempani suostuivat ja niin olen nyt täällä.

Ranskan kieli merkitsee minulle paljon. Se auttaa kommunikoimaan, ymmärtämään, saamaan ystäviä... Minulla on paljon ystäviä ranskan kielen ansiosta, kuten vaihtoppilaani ja hänen perhe sekä matkoilla tavatut ihmiset. Olen jopa saanut lähteä äidin työmatkalle, koska puhun ranskaa, ja tavannut siellä monia minulle vieläkin läheisiä henkilöitä.

Myös tätini puhuu ranskaa. Hän asui kolme vuotta Kanadassa, Montrealissa. Ranska on antanut minulle hyvin paljon. Pidän tästä koulusta eikä minun tarvitse lähteä toiseen kouluun. Ranska on se, mistä pidän. Vaihtamalla koulua joutuisin luopumaan siitä.

Aino

Tulin tähän kouluun, koska äitini puolelta kaikki ovat käyneet tämän koulun. Se on hauskaa siksi, että kun kävelen koulun käytävillä, minulle saatetaan tulla sanomaan esimerkiksi että olenko Veeran pikkusisko, olenko Fröseenien suvusta tai että näytän ihan äidiltäni 😊

On niin kivaa käydä koulussa, missä ranska on kuin toinen äidinkieli. Olen ollut tässä koulussa 5-vuotiaasta asti. Ranskan kieli on aina kiinnostanut minua ja haluan aina oppia enemmän. Minun mielestäni ranskan osaaminen on kuin supervoima. meidän perhe matkustelee paljon, joten siitä on ollut paljon hyötyä. Uskon, että jatkossakin on. Äitini on töissä ranskalaisessa firmassa eikä hän sinne olisi päässyt ilman tätä koulua.

Haluaisin valmistua tästä koulusta, koska olen kuullut kaikki kivat tarinat, joita tätini, äitini ja nyt myös siskoni ovat kertoneet. En ole ikinä halunnut asua Suomessa koko elämäni, ja jos osaa kieliä, se tekee muuttamisesta paljon helpompaa. Jos osaa ranskaa ja englantia, niin puuttuu enää kiina ja espanja. Espanjan voi tietenkin valita lukiossa.

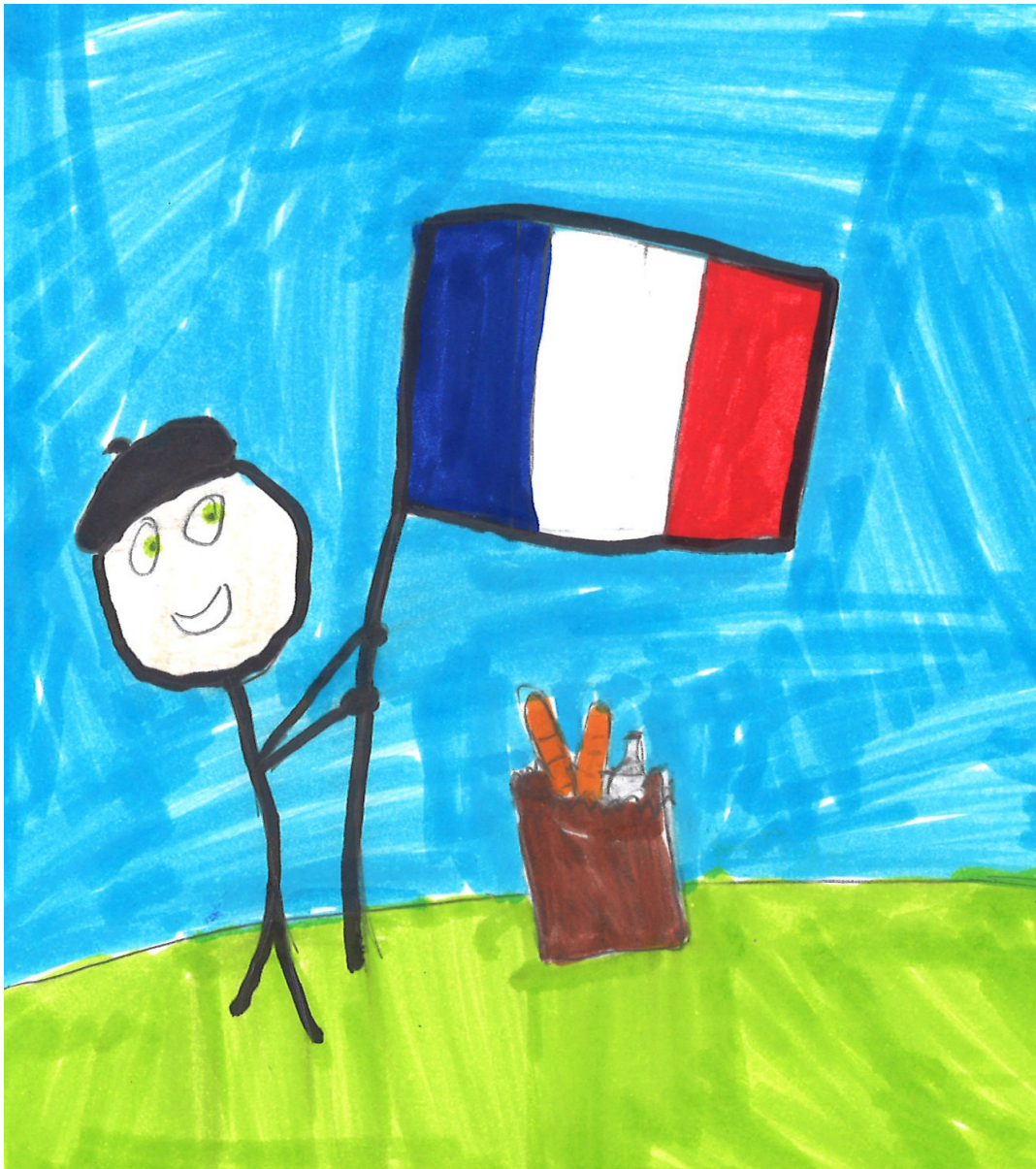
Sain niin paljon irti 4. luokan Ranskan-matkasta, että voin vain kuvitella, miten paljon saan 8. luokan matkasta. Myös se, että tämä koulu voi tarjota meille sellaisen mahdollisuuden, on uskomatonta. Ranska ei ole aina ollut helppoa, koska kielessä on niin monia sääntöjä ja poikkeuksia, mutta tiedän, että kaikki on sen arvoista! 😊

Emma Kallio

Olen puhunut ranskaa pienestä asti. Kotona puhun aina isäni kanssa ranskaa. Olen käynyt ranskankielisen päiväkodin ja käyn nyt ranskalais-suomalaisista koulua. Ranska on kiva ja helposti opittava kieli. On myös hauskaa osata kieli, jota muut eivät osaa. Ranskaa myös puhutaan monessa maassa, joten kielitaito antaa tarvittaessa mahdollisuuden kommunikoida niissä asuvien ihmisten kanssa.

Koulussamme on useita opettajia, jotka tulevat Ranskasta eli eivät puhut niin hyvin suomea, mutta sitäkin paremmin ranskaa. Suosittelen tätä kieltä kaikille, jotka haluavat oppia uuden, yleisen ja helpon kielen.

Karim



Mona Chouk - Tunisie



J'aime cette image de Mona Chouk, parce que les couleurs sont très jolies. J'imagine un couché de soleil sur des montagnes couvertes de neige et trois personnes en train de le regarder. Je trouve que sur cette photo il y a un côté froid et chaud. La façon dont cette scène est présentée est très artistique. J'aime les dégradés de bleu et de rouge sur cette image. Je me sens dans un endroit paradisiaque en regardant cette photo. Les couleurs me rendent heureuse et triste à la fois. Cette image pourrait présenter une bataille entre le chaud et le froid.

Elviira 701

L'écriture

Ça fait des heures que j'essaie sans succès d'écrire sur l'écriture parce que c'est ma passion.

C'est bizarre d'écrire sur l'écriture. Pour moi, ce n'est pas vraiment une chose qui se décrit. L'écriture, c'est une chose qui se ressent. Les sujets imposés, ça met des limites, ça impose des règles et des techniques. On doit trouver l'inspiration là où elle n'est pas forcément. Moi ce que je recherche quand j'écris, c'est de la liberté. Là, maintenant, je préférerais largement écrire sur des héroïnes que j'ai imaginées, sur St Jean, la neige, ou les sentiments qui font rage dans ma tête. Car c'est aussi ça l'écriture, se libérer l'esprit des choses qui nous tracassent. Ecrire pour soi, pas pour être lu. Mais il y a une consigne et je dois la suivre...

Comment j'ai commencé à écrire ?

Il n'y a pas longtemps, j'ai trouvé au fond d'une étagère une pile de papiers d'histoires, que petite j'avais dictées à ma maman qui les avait notées mot pour mot. C'est donc ainsi que j'ai pris goût à la création d'histoires.

Combien de fois par semaine j'écris ?

C'est dur de quantifier les choses qu'on aime. Je n'écris pas comme je vais à l'escrime, trois fois par semaine de telle à telle heure. J'écris quand j'en ressens le besoin, quand je suis inspirée et quand je dois, donc sûrement tous les jours.

Qu'est-ce que cela m'apporte d'écrire ?

Comme je l'ai déjà dit, écrire m'apporte avant tout un sentiment de liberté, mais aussi du soutien et des émotions. Ecrire, c'est un pouvoir, c'est une porte ouverte. Rien n'est impossible en écrivant. Ça m'aide à me sentir mieux dans ma peau et à m'évader du quotidien.

Pourquoi il faudrait écrire ?

Il ne faut pas écrire, il faut avoir envie d'écrire. C'est la seule chose dont on a besoin finalement. On peut utiliser un stylo, un spray, une craie, ses doigts sur le sable, on peut écrire sur du papier, sur la pierre, les murs...

Ecrire, c'est souvent faire apparaître un message au-delà des mots. « Liberté », par exemple : écrit sur le sable d'une plage, ce mot n'a pas la même signification que « liberté » écrit sur un mur. « Liberté » écrit sur le sable, c'est éphémère. « Liberté » écrit sur le mur, lui, a plus de chances d'y rester pour peut-être être contesté.

Ecrire, c'est comme crier sans voix ou pleurer sans larmes. Ecrire, c'est voir l'invisible.

Et enfin, un conseil :

Ecrivez. Ecrivez vos peurs et vos angoisses au lieu de les garder coincées à l'intérieur, car souvent, quand on se relit, ça aide à nous comprendre nous-mêmes et à mettre de l'ordre dans nos idées. Ecrivez vos rêves et vos bonheurs pour les jours maussades. Ecrivez tout ce qui vous passe par la tête, libérez-vous.

HRSK vuonna 2077

On vuosi 2077 ja HRSK leijuu ilmassa ilmapatjalla. Ilmoitustaululla koulun sisällä näkyy koulun liikkumisaikataulu. Se kierteleee ympäri Helsinkiä, mutta lomien ajaksi se pysähtyy aina alkuperäiseen paikkaansa Munkkivuoreen.

Luokkien sisällä pulpeteissa on elektroniset näytöt, joita käytetään tunneilla. Niillä voi esimerkiksi äänestää ruokia, joita koulun robottikeittiömestari tekee ruoaksi lapsille. Lapset saavat myös päättää milloin ja missä haluavat syödä ruokansa.

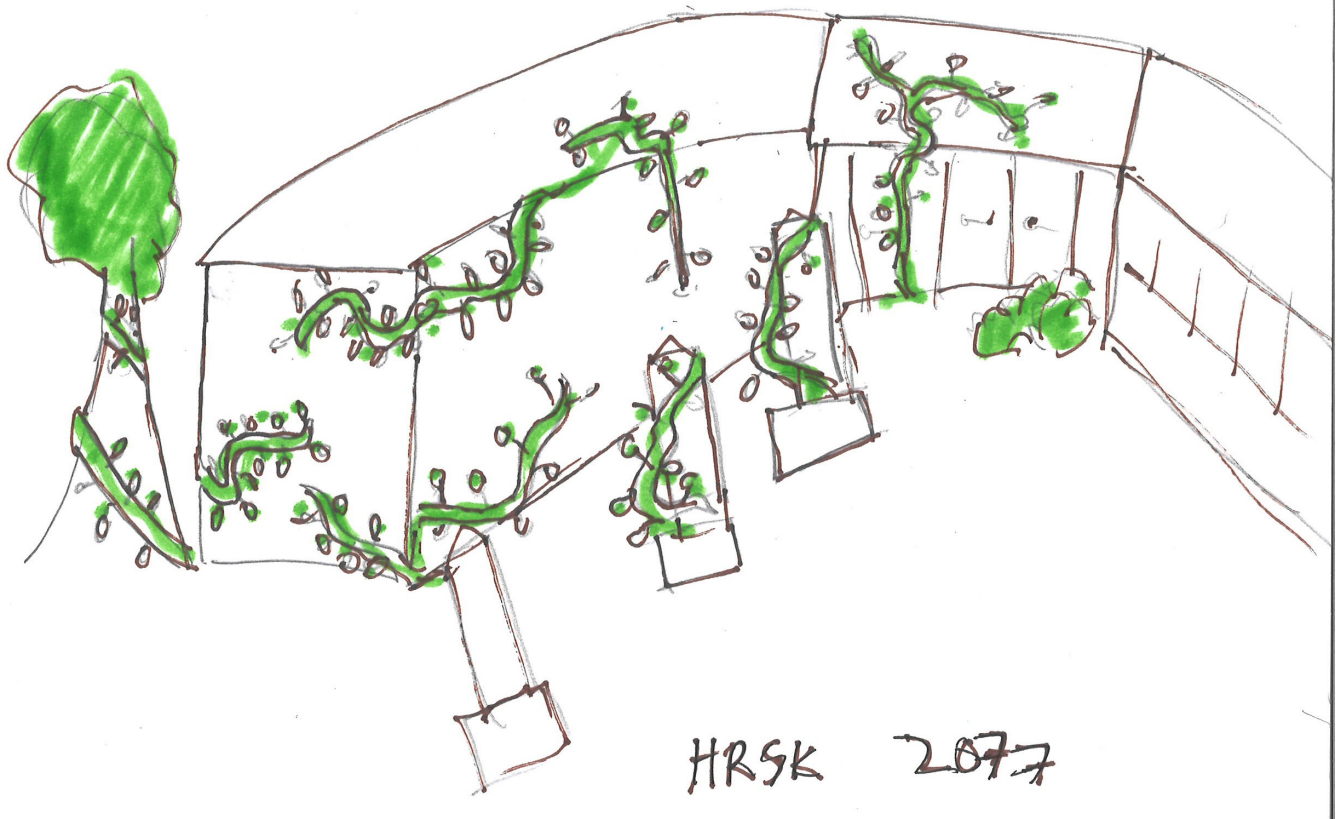
Kymmenen vuotta sitten todella ymmärrettiin, kuinka haitallista lapsille on istua koko ajan tuolilla. Sen takia kouluun on lisätty monia liikuntamahdollisuuksia kuten juoksumattoja luokkiin. Myös välituntiaikaa on lisätty reilusti, ja paljon muuta.

HRSK on yksi arvostetuimmista kouluista Suomessa. Tänne muuttaa ranskankielisiä ihmisiä ympäri maailmaa. Kuvataiteen luokissa on uusimpia 3D-siveltimiä, joilla voi maalata huoneissa, jotka ovat täynnä sensoreita, jotka tunnistavat siveltimen liikkeistä lähtevät aaltopituudet. Liikunnan tunneilla pelataan uusimpia lajeja ympäri maailmaa.

Koulussa on seitsemän kerrosta ja liukuportaita. Kolme kerrosta on kokonaan välituntialueita täynnä pelikenttiä, pari uima-allasta, puistoalueita, jopa yksi minijäähalli. Loput ovat täynnä luokkatiloja. Koulu kustantaa oppilaille omat tietokoneet, jotka ovat uusimpia huippumalleja. Koulun ilmastointijärjestelmä on alansa parhaita ja ilma on raikasta ja juuri oikean lämpöistä. Koulun alkuperäisen paikan lähellä oleva pieni ostari on kasvanut koulun vierellä jättimäiseksi.

Tatu 7C





Maapallo vuonna 2077

Maapallon populaatio on ylittänyt 20 miljardin lukumäärän, puolet Aasiasta on meren peitossa ja Yhdysvaltoja hallitsee Trump Jr. Afrikka on vain hiekkadyynejä ja loppumatonta kuivuutta, Euroopan johtajat ovat kadonneet. Koko maailma on epätoivoinen.

Suomessa asiat eivät ole paremmin. Hengenvaaralliset virukset, epidemiat ja sairaudet ovat vieneet mukanaan yli 98% asukkaista. Eloonjääneet ovat levittyneet ympäri Suomea, suurin osa pohjoiseen vaaroja pako. Pääkaupunkiseutu on autiota. Ei kuulu lapsien huutoja ja naurua pihoilta, ei kuulu liikenteen yleistä hälinää eikä ratikoiden kiskojen kitinää.

Kukaan ei käy koulussa. Silti HRSK:n nettisivua päivitetään joka päivä, koska yksi oppilas on jäänyt kouluun. Hän lukee oppikirjoja ja katsoo opetusmateriaalia netistä, puhuu muiden maiden vastaaville oppilaille ja jatkaa opintojansa omalla tavallaan.

Saga 8B

HRSK vuonna 2077

Suuren magneetinmuotoisen koulun sisäpihassa seisoo sadoittain ihmisiä korokkeella seisovan miehen ympärillä.

- Rakkaat oppilaat ja vanhemmat! Tervetuloa HRSK uudelleenavajaisiin! huudahtaa tummahiuksinen keski-ikäinen mies.
- Kuten tiedätte, jouduimme sulkemaan koulurakennuksen vuonna 2054, jälleenrakentamisen takia, mutta nyt rakennus on upouusi ja täynnä uusinta teknologiaa, mies jatkaa ylpeänä.
- Pidemmittä puheitta toivotan teidät kaikki tutustumaan uudistettuun kouluunme!

Väkijoukko alkaa hurrata ja taputtaa innostuneesti. Koulun virtaviivaiset liukuovet avautuvat ja väkijoukko ryntää sisään. Väkijoukosta jää jälkeen 21 aikuista, jotka jäävät katsomaan hiljaa koulurakennusta.

- Tässä sitä sitten ollaan, yksi huokaa.
- Niin paljon on muuttunut, toinen toteaa.
- Muistatteko, kun rikoin silloin sen koulun lasin! joku huudahtaa yhtäkkiä rikkoen painostavan tunnelman.

Muut naurahtavat muistolle.

- Tai silloin, kun olin musikaalissa se perhonen ja olin niiiiiin ylpeä itsestäni, kolmas kertoo saaden muut hymyilemään muistolle.
- Entä minä? Olin se prinsessa siinä musikaalissa, se oli ihan hirveätä! toinen valittaa.
- No Monacossa oli kyllä ihan parasta! joku nauraa.
- Joo! se oli sikaläppää, yksi vastaa.
- Menimme sinne parlamenttitaloonkin ja pääsin uutisiin! yksi nauraa.
- Muistatteko, kun François rages meille, kun emme kuunnelleet sitä, toinen sanoo.
- Joo, ja saimme jälki-istuntoa! yksi vastaa ja puhkeaa raikuvaan nauruun.
- Muistatteko, kun heitin liukurin ja se osui sinua naamaan! yksi sanoo katsoen parasta ystäväänsä.

He nauravat keskenään muistolle.

- No entä corrat! Ne olivat ihan sika outoja! No muistatko sä ne kaikki kuvat! Ja sen YouTube-videon!
- Meillä on kyllä tullut parhaimpia muistoja ikinä tästä koulusta, yksi toteaa lopulta.
- Niin, meidän luokkamme oli kyllä paras ikinä!
- Sen takia halusin, että lapseni pääsevät käymään tätä koulua, parhaiden muistojen takia! joku sanoo.
- Niin sain tämän koulun ansiosta unelmatyöni! Jos en olisi osannut ranskaa, en olisi päässyt opiskelemaan siihen yliopistoon, johon halusin. Olen ikuisesti kiitollinen tälle koululle siitä.
- No, eiköhän mennä sisälle katsomaan, paljonko koulu on muuttunut, joku toteaa.
- Mistä vetoa, että lapsemme tulevat vieläkin valittamaan opettajista, joku huomauttaa.
- Me kyllä olimme valittamisen mestareita! toinen jatkaa ja virnistää.

- Mennään jo! yksi huudahtaa ja muut lähtevät seuraamaan häntä koulurakennukseen.
- Mitenköhän tämä koulu on muuttunut? he miettivät tutkiessaan uudistettua koulua.

Meri Välimäki

Päivä HRSK:ssa vuonna 2077

Astumme sisään valtavaan koulurakennukseen. Sen seinät ovat valkoiset ja tehty uudesta, kestävästä materiaalista, joka on meille tuntematonta. Rakennus on vielä samalla paikalla, mutta se on suurentunut moninkertaisesti. Kerroksia voimme laskea kymmenen.

Saapuessamme isoon aulaan meitä odottaa vastaanottotiski. Siinä ei ole virkailijaa, vaan kone, joka ohjeistaa meitä laittamaan peukalomme sormenjälkitunnistimeen. Se tunnistaa meidät vierailijoiksi ja ovet avautuvat.

Aulan sisäpuolella meidät ottaa vastaan arvokkaan näköinen koulun rehtori. Hän on pukeutunut valkoiseen pukuun, johon on kiinnitetty koulun logo. Hän tervehtii meitä ystävällisesti siitä huolimatta, että ympärillämme parveilee satoja lapsia ja nuoria kiirehtimässä alkaville tunneilleen. Heillä on kaikilla valkoiset koulupuvut, johon kuuluu sukupuolesta riippumatta housut ja paita. Koulun logon voi havaita jokaisessa paidassa.

Rehtori haluaa näyttää meille lisää koulua ja ohjaa meidät aulan perään sijaitsevaan tilaan, jossa on lukuisia kehittyneen näköisiä hissejä. Menemme yhteen niistä, joka on ilmeisesti tarkoitettu henkilökunnalle. Hissistä nousemme vasta seitsemännessä kerroksessa. Rehtori johdattaa meidät luokahuoneeseen, jossa on meneillään matematiikan tunti.

Huone on erittäin suuri, siellä on miltei sata oppilasta. Oppilaat työskentelevät hiljaisesti tableteillaan, jotka korvasivat kirjat jo 50 vuotta sitten. Pulpetteja ei ole, vaan mukavat, selkää tukevat tuolit, joissa on pidike omalle laitteelleen. Opettajallakin on tabletti, josta hän voi valvoa oppilaiden työskentelyä. Tauluja luokassa ei ole, mutta sieltä löytyy kone, joka voi tarvittaessa heijastaa 3D-hologrammin luokan eteen.

Poistumme luokasta rehtorin johdolla ja siirrymme toisessa kerroksessa olevaan ruokasaliin. Matkalla kävelemme liikuntasalin ohi. Se on täynnä uusia laitteita, jotka maksimoivat painonpudotuksen. Koululiikunnasta on otettu ilo pois, sillä noin 20 vuotta sitten ihmiset, varsinkin nuoret, olivat huolestuttavan lihavia.

Saavumme ruokasaliin, joka sijaitsee toisessa kerroksessa. Salissa on erikoinen kone, joka annostelee jokaiselle oikean määrän ruokaa, ei liikaa eikä liian vähän. Ruokalan työntekijöitä ei ole ollenkaan. Kun astiat palautetaan, ne laitetaan isoon tiskikoneeseen ja tulevat koneen toisesta päästä heti täysin puhtaina ulos.

Kun olemme syöneet, rehtori saattaa meidät koulun ulko-oville. Koulupäivä on päättynyt, ja tuhansia oppilaita liikkuu rakennuksesta pois, sillä jokaisella oppilaalla loppuu samaan aikaan koulu. Hyvästelemme oppaamme kiitellen häntä ihmeellisestä kokemuksesta. Moni asia oli muuttunut siitä, kun me viimeksi kävimme tässä koulussa.

Peppi, Annina ja Vivian 8B

Yhdeksäsluokkalaiset jakoivat perinteiseen tapaan titteleitä – tällä kertaa opettajille

VUODEN

sankari: Marko Suurnäkki

kirjailija: Tuomas Tikanoja

Ig feed: Pertti Heikka

ranskan opiskelija: Esa Niemelä

perhe: Tuula Bouttier

lentopalloilija: Eva-Lisa Hasan

maalintekijä: Terhi Laine

opettaja: Valentina Uitto

Bae Peyrehorade: Ha-Minh Bao

piristyspommi: Virva Peltola

heppatyttö: Maria Kivioja

Minna Canth: Johanna Kumenius

morsian: Emmi Kalaniemi

RKP: Hannele Ahonen

vitsinieikka : Marika Aaltonen

Sibelius: Katariina Panelius

kahviaddikti: Djamal Amalou

prinsessa : Virpi Jyry

tulokas: Kari Kivinen

Väliarviointi ohjaa työskentelyä ja antaa palautetta ennen kevätarviota. Yhdeksäsluokkalaiset antoivat omia väliarvioitaan opettajille:

Panu Sotkas: Suhtautuminen opettamiseen myönteistä.

Marja Kallioniemi: Sokeri tekee hyvää. Muista se!

Pertti Heikka: @Hupikuva on viihdyttävää katseltavaa! Voisit olla hieman aktiivisempi tunneilla, muuten opettamistaidot ovat kunnossa. Niitä seiskaluokan asioita tulisi kuitenkin hieman kerrata!

Tuomas Tikanoja: Olet lähellä esikuvaasi Winston Churchilliä. Kirjasi Transgending boundaries on mestariteos!

Terhi Laine: Tämä vuosi on ollut aikamoista kissahiirileikkiä! Ensi vuonna se loppuu! 😞 Ehkä tulemme löytämään sinut Michelin-tehtaalta portaiden alta itkien ja kaivaten meitä.

Marko Suurnäkki: Olet aikamoinen! Kaikkea olet kokenut, mutta silti supermies tulee esiin, jos tarve vaatii. Toivottavasti pääset diplomaattikoulutukseen, sillä sehän on ollut unelmasi jo nuoruudesta saakka!

Valentina Uitto: Rakastamme sitä, kuinka moikkaat meitä käytävällä. Tuot valoa elämäämme. Toivottavasti suhteemme pysyy aina yllä!

Korraviikko

Kerromme teille viikosta, jonka vietimme ranskalaisten vaihto-oppilaittemme kanssa. Se oli yksi hauskeimmista viikoista koskaan.

Viikko alkoi, kun ”korrat” saapuivat Helsinki-Vantaan lentokentälle keskiviikkopäivällä, missä me odotimme heitä. Sen jälkeen aloimme tutustua toisiimme, jonka jälkeen menimme keskustaan luokan kanssa. Seuraavana päivänä esittelimme koulumme korrillemme.

Koulussa leivoimme korvapuusteja, tanssimme ja pelasimme salibandya. Koulupäivän jälkeen menimme keilaamaan Talin keilahalliin. Kävimme matkan varrella Mc Donald’s:issa. Keilailu oli todella hauskaa.

Seuraavana aamuna tapasimme kaikki Munkkivuoren kirkon edessä. Sen jälkeen lähdimme bussilla Nuuksioon. Siellä uimme avannossa, pilkimme järvellä, istuimme nuotion äärellä ja paistoimme makkaroita ja kävimme saunassa. Bussimatkat olivat erittäin hauskoja, kuuntelimme ranskalaisia ja suomalaisia hittibiisejä. Löysimme paljon hyviä ranskalaisia kappaleita.

Lauantaina pidimme kemit Vivianilla. Siellä ranskalaiset tutustuttivat meidät heidän omiin kansansankareihinsa, Jacquie et Michelleen.

Seuraavana päivänä menimme Superparkkiin porukalla. Siellä oli erittäin hauskaa, pomppimme trampoliineilla, pelasimme jalkapalloa, koripalloa, pesistä ja muita lajeja. Sen jälkeen menimme Maxille: siellä oli juhlat. Se oli mukavaa, tosin Maxin äiti ei tiennyt, että heidän talossaan oli 45 ihmistä.

Maanantaina tapasimme kaikki Kampissa. Siellä pelasimme opettajien järjestämää Helsinkiin tutustumispeliä. Söimme lounasta Raxissa. Syötyämme lähdimme Suomenlinnaan lautalla. Siellä oppaanamme toimi Karon äiti ja vanha opettajamme. Pääsimme tutustumaan Suomenlinnan tunneleihin, mutta kaiken kaikkiaan vierailu oli mielestämme tylsä.

Tiistaina kävimme vierailulla oopperassa. Oppaamme kertoi, mitä oopperan kulisseissa oli. Saimme myös nähdä erilaisia asuja, jotka olivat mielenkiintoisia. Oopperan jälkeen veimme korrat luistelemaan Ulvilan puiston jäälle. Se oli varmasti hassu kokemus ranskalaisille.

Keskiviikko oli viimeinen päivämme yhdessä ja menimme Heurekaan ja Fazerin tehtaalle. Fazerilla korrat saivat maistaa suomalaista suklaata ja saivat sitä kotiinkin. Illalla järjestimme Joakimilla isot läksiäisjuhlat. Se oli varmasti viikon hauskin hetki, emmekä tule unohtamaan sitä. Lähdimme juhlista surullisin mielin, sillä hauska viikko oli tullut päätökseen.

Torstiaamuna tulimme kouluun ja pelasimme hetken sählyä ja tanssimme, jonka jälkeen oli aika hyvästellä korramme. Tunteet olivat pinnassa ja monet itkivät. Hauska viikko oli tullut päätökseen.

Alexi, Matti, Kai

Parhaimmat koulumuistomme

Yksi parhaimpia muistoja on Annantalolla tehty lyhytelokuva. Lyhytelokuvassa olivat mukana Cécile, Eva, Sini, Anna, Alekski, Sakari ja Matti. Se tehtiin vuonna 2012 ja aiheena oli koulukiusaaminen. Valitsimme tämän aiheen, koska halusimme näyttää, miten koulukiusaaminen vaikuttaa ihmiseen, miten siihen voi suhtautua ja miten tärkeitä ystävät ovat.

Cécile ja Sini esittivät koulukiusaajia ja Sakari kiusattua, opettajan roolissa oli Anna ja kiusatun äitinä näytteli Eva. Matti ja Alekski olivat kiusatun kavereita elokuvan lopussa.

Lyhytelokuva esitettiin luokalle neljä vuotta myöhemmin, josta saimme hyvät naurut ja muistot palautuivat taas mieleemme.

Cécile, Anna ja Sini

Aloitamme kertomalla hauskan tarinan talviliikuntapäivästä Messilässä:

Menimme ankkurihissillä ylöspäin, kun Karla leikki suksilla ja sukset menivät ristiin: kaaduimme emmekä päässeet pystyyn. Olimme kahdestaan keskellä rinnettä, kunnes eräs työntekijä haki meidät alas.

Kouluvuosiemme aikana on sattunut myös muuta hauskaa. Kerran Karlalla oli kiire jonnekin, ja hän juoksi. Opettaja tuli vastaan ja puhutteli häntä. Se päättyi hassusti, sillä Karla joutui kirjoittamaan 100 kertaa ”En juokse enää käytävillä” ranskaksi. Seuraavana päivänä opettaja pyysi paperia, mutta Karla vastasi: ”En tehnyt sitä, ku luulin et vitsailit.”

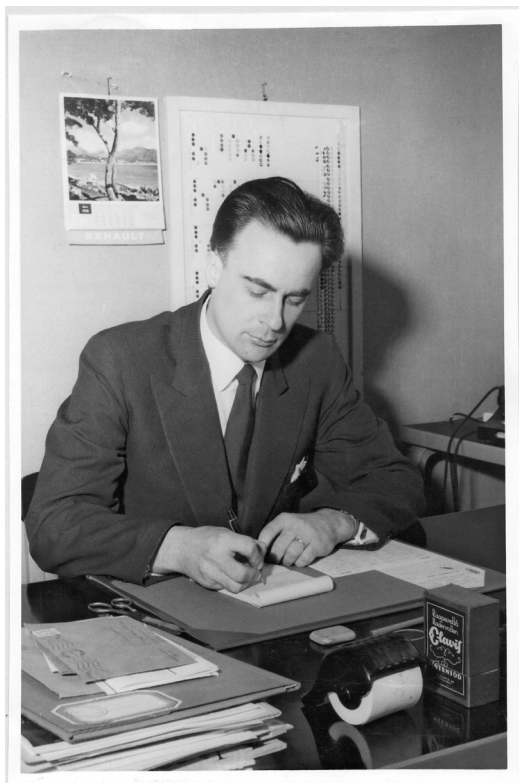
Maramillekin on sattunut ja tapahtunut: opettajamme korjasi Maramin matikanläksyjä, kääntyi ja kysyi Maramilta kysymyksen. Maram vastasi, mutta samalla Maramilta lensi purkka suusta opettajan päälle. Opettaja suuttui, tietysti.

Meillä on vielä yksi muisto, joka on yhteinen.

Eräänä päivänä välitunnilla teimme luottamustestejä. Toinen pitää ottaa kiinni, kun hän kaatuu ja huutaa: ”Mä luotan suhun!” Mutta kun kello soi ja Karla huusi viimeisen kerran, Maram ei kuullut, joten Karla kaatua mätkähti maahan. Juttu on naurattanut meitä tähän asti ja tulee naurattamaan ikuisesti.

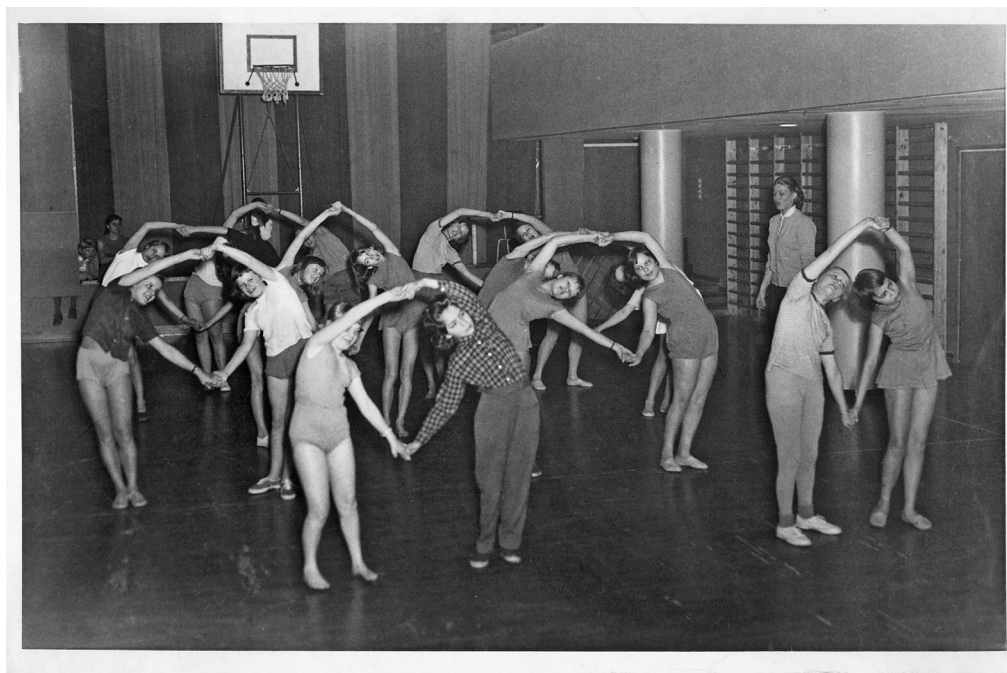
Maram ja Karla 8B

9A OCH 9C HAR ANALYSERAT DE GAMLA FOTONA OCH SKRIVIT SINA TANKAR PÅ SVENSKA OM FRANSKA SKOLAN PÅ 50-TALET



Jarmo Anttila blev rektor i Franska skolan år 1956 när han var endast 26 år gammal. Han jobbade 37 år i skolan. Man uppskattade rektor Anttila mycket. Han var en duktig lärare i franska och i latin. Nu är han en glad pensionär.

Juho H., Tomas och Henrik 9C



På 50-talet hade man mycket mera gymnastik på gymnastiklektionerna än nuförtiden. Man spelade ändå korgboll, fotboll och ishockey. Flickorna skinnade på skridskobanan bredvid Agricola kyrka.

Läraren var sträng och alla lydde henne. Eftersom en flicka har glömt tassorna hemma så får hon vara barfota. Världen har förändrats.

Riina, Ilona, Jasmin, Néa, Elias, Youcef och Daniel 9A



På bilden finns det massor av elever och Franska skolans före detta rektor Jarmo Anttila. Rektorn ler och alla elever är jättegglada. Det är vinter och solen skiner. Ingen har telefon i handen. Kläderna är från 50-talet. Kläderna är gamla och alla har huvudbonad på sig. Rektor Anttila har en snygg kostym på sig.

Mathilda, Aino och Vaula 9C

Det är vinter. Vädret är bra och eleverna har normala 50-talets vinterkläder på sig. Skolan har slutat och eleverna springer glada hem med sina kompisar. Franska skolan var på Skepparegatan på 50-talet och nu finns Eira vuxengymnasium där.

Silva, Kaj, Martin, Oskar och Daniel och Lina 9A





Det finns barn och en lärare på bilden. Läraren leder barnen in innan lektionen börjar. Barnen har fina kläder på sig. Marja Kivioja är också med på bilden. Solen skiner i klarblå himmel på en vacker vårdag på 50-talet.

Lauri, Walter, Juho A., Alexander och Riku 9C



Eleverna har skådespel på vårfesten. Vi tror att flickan kommer att vara prinsessa och de andra föreställer slottstorn. Elevernas kläder är fina. Några av dem har klänningar, rosetter och festskor. Flickan njuter av att uppträda på vårfesten.

Anissa, Saara, Ayda och Inka 9C



Skolan var annorlunda för 60 år sedan. Allting har förändrats mycket. Möblerna och pulpeterna var annorlunda: vid en pulpet satt två elever så pulpeterna var breda och gjorda av trä. Alla flickor hade kjol eller klänning på sig, vilket betydde att man ville satsa på kläderna mera än på våra dagar. Om en flicka har kjol på sig nuförtiden, är det fråga om fest.

Många flickor hade flätor och rosetter. På 50-talet såg det ut som om flickorna skulle ha satsat på håret. Kanske deras mor flätade alltid flickornas hår på morgonen.

Adidi, Gabrielle, Elsa, Melina, Selma, Manar och Sara 9A

Arvaa kuka?

1. Viiden pisteen vihje:

Jäätävän kylmä luokka

Kolmen pisteen vihje:

”Se opittiin jo seiskalla”

Yhden pisteen vihje:

”Tassut ja nassut eteenpäin!”

2. Viiden pisteen vihje:

Heittää sienen lavuaarin ohi
ja käskee oppilaita nostamaan

Kolmen pisteen vihje:

”Au tableau!”

Yhden pisteen vihje:

Kahvia ja pullaa myöhästyneiltä

3. Viiden pisteen vihje:

Söpö siskontytär

Kolmen pisteen vihje:

Salmiakkijäätelö

Yhden pisteen vihje:

JÄÄKIEKKO

4. Viiden pisteen vihje:

Peppi Pitkätossu

Kolmen pisteen vihje:

Kaappikapina

Yhden pisteen vihje:

Alakoulu

5. Viiden pisteen vihje:

Pyyhkii pöydät AINA Tolulla

Kolmen pisteen vihje:

”Tell me if I go too fast”

Yhden pisteen vihje:

Kaikkien äiti <3

6. Viiden pisteen vihje:

Tunteellinen

Kolmen pisteen vihje:

Söpö vauva

Yhden pisteen vihje:

Rescue-koira

7. Viiden pisteen vihje:

Aina huivi päässä ulkona

Kolmen pisteen vihje:

Kutosten käytäväpartiointi

Yhden pisteen vihje:

”Good afternoon miss”

8. Viiden pisteen vihje:

Lintuäänet

Kolmen pisteen vihje:

Viiden minuutin aplodit

Yhden pisteen vihje:

LEGENDA!

+1 piste:

PIPO POIS PÄÄSTÄ!

Oikeat vastaukset

- | | | |
|--------------------|---------------------|------------------------|
| 1. Pertti Heikka | 5. Maria Manninen | +1. Riitta Liimatainen |
| 2. Djamal Amalou | 6. Tuula Bouttier | |
| 3. Valentina Uitto | 7. Virpi Tuomivaara | |
| 4. Sari Aavikko | 8. Tapani Aarnio | |

Minkälainen itse olet?

0–10 p Esikoululainen

Et selvästikään ole ollut tässä koulussa pitkään tai sitten nukut kaikki tunnit. Muistatkohan edes

luokkalaistesi nimiä?

10–20 p Alakoululainen

Tiedät jo jonkin verran koulumme opettajista, mutta sinulla on kuitenkin vielä paljon opittavaa. Jos et osaa,

voit aina kysyä koulukummiltasi apua. Paitsi jos olet jo lukiossa...

20–30 p Yläkoululainen

Tiedät jo melko paljon koulustamme, ja tietosi ovat lisääntyneet vuosien kuluessa. Älä kuitenkaan luule

liikoja itsestäsi; suurimmat salaisuudet paljastuvat vasta lukiossa!

30 —> Lukiolainen

Sinulta ei ole jäänyt mitään huomaamatta! Tunnet opettajasi ehkä vähän liiankin hyvin...

Tekijät: Elsa Alanko ja Alisa Oksalahti 9B

